

Abstrakt

Obřad obláčka a časné sliby představuje důležitý okamžik v životech řeholnic. Tyto dva obřady (u některých řeholních společenství se jedná o jeden obřad), vykazují podle mé hypotézy znaky přechodových rituálů. Řeholnice si poprvé oblékají hábit, nasazují závoj a stávají se členkami uzavřeného společenství. Obřad se udržuje stále stejný, až na několik drobných změn, lze říct, že rituál je stále živý a pro komunitu má velký význam. V práci na základě vlastního výzkumu ukazuji, že se o přechodový rituál, jak jej Arnold van Gennep popisuje, skutečně jedná, a také jakou roli hraje při vstupu do řádu. Význam funkce tohoto přechodového rituálu pro uzavřenou komunitu řeholního řádu znamená nejen zaměření se na průběh samotného rituálu, ale také na roli ve vyprávění životního příběhu členek řádu. Z tohoto důvodu jsem zvolila jako hlavní metodu výzkumu jak polo–zúčastněné pozorování, tak i biografickou metodu. Na schématu sociálního dramatu podle Victora Wittera Turnera popisují funkci rituálu pro komunitu a také pro každou řeholnici jednotlivě. Vstup nové členky do uzavřené komunity také poskytuje možnost nahlédnout na společenství skrze vnímání informátorek a určit, zda se jedná o společenství *communitas*, či nikoliv. Výzkum obřadu byl veden u řeholního řádu bosých karmelitek a také u Kongregace Milosrdných sester sv. Karla Boromejského, díky tomu bylo možné porovnat, jaký význam má obřad u opravdu kontemplativního řádu a jaký u kontemplativně činného.

Klíčová slova: přechodový rituál, obláčka, časné sliby, řeholnice, uzavřená komunita, funkce rituálu